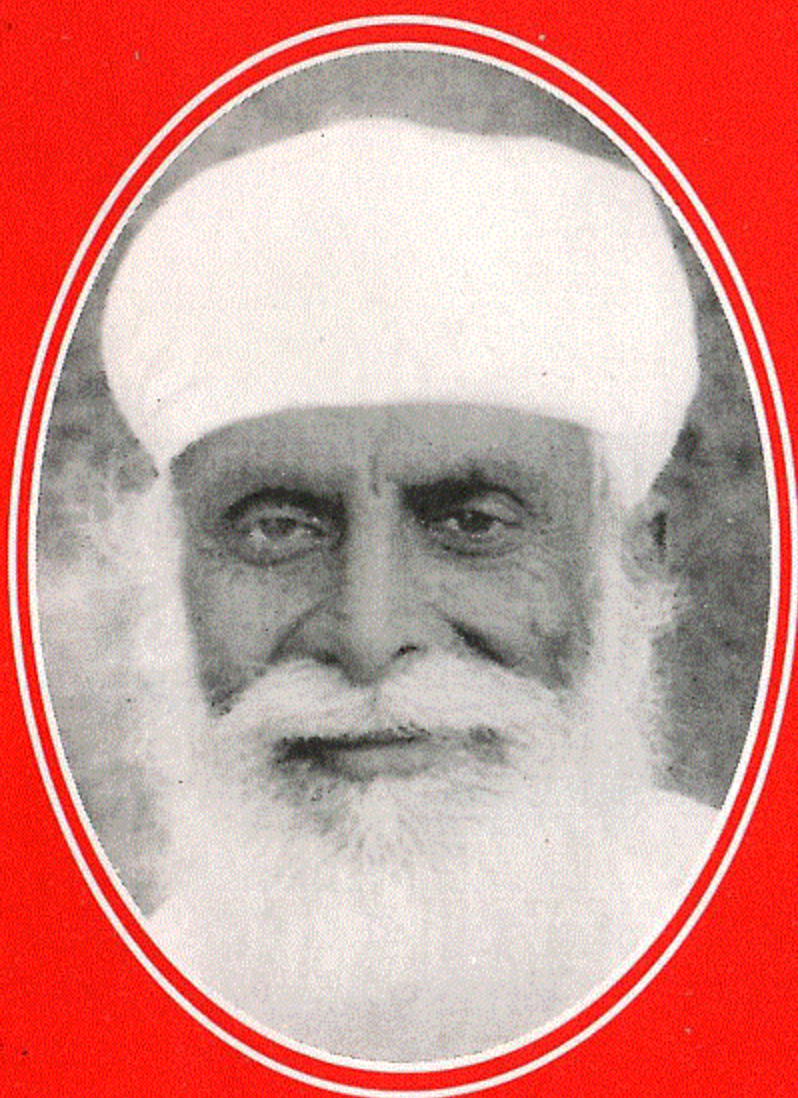

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖ਼ਤਾਧ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ

61-FIELD WAY, DAGENHAM
LONDON

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖ਼ਤਾਧ ਸਿੰਘ ਜੀ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਸਹਾਇ

ਨੋਟ: ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇ ਹਨ।

ਛਾਪਕ :- ਮੁਕੱਦਰ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ, ਦੱਖਣੀ ਗੇਟ, ਨਕੋਦਰ

ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਧਾਰੀ

61-FIELD WAY, DAGENHAM
LONDON

ਰੁਬਾਈਆਂ

ਮੋਹਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਦੀਦਾਰ ਤੂ ਰਹਿਬਰ,
ਐ ਦਿਲ ਤੂੰ ਸਜਦਾ ਕਰ ਤੂੰ ਨਿੰਵ।
ਮੁਹੱਬਤ ਵੀ ਨੈਣਾਂ ਚੋਂ ਸਰੂਰ ਝੱਲਕਦਾ,
ਜੋ ਸ਼ੋਭਾ ਖਿੜੇ ਫੁੱਲ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ।

ਦੀਦਾਰ ਵੀ ਮੰਗਾਂ ਮੈਂ ਇਸ਼ਕ ਭੀ,
ਠਾਰਾਂ ਨੇ ਆਹ ਕਲਪਨਾ 'ਚ ਸਮੋਈ।
ਨਾਂ ਲੰਘਦਾ ਝੱਟ ਰਸ ਝੱਰਦਾ ਵੇਖੋਂ,
ਲੱਭਾ ਨਜ਼ਰ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੇ ਦੀ।

ਮੈਂ ਤੱਕਦਾ ਖਿੜਾ ਕੋਮਲਤਾ ਫੁੱਲ ਤੇ,
ਤੂੰ ਤਾੜ ਮੱਤਿਆ ਰਹੁ ਸ਼ੋਭਾ ਵੀ।
ਖਿਜ਼ਾ ਆਹ ਤੜਫੇ ਤੇ ਤੱਕ-ਤੱਕ,
ਏ ਦੀਦ ਲੁਭਾਉਂਦੇ ਵੱਡ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਜੀ।

ਜੀ ਦੀਦ ਏ ਮੋਨ ਮੋਹਣਾ ਤੱਕ ਮੁੱਖੜਾ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਨਜ਼ਰ ਸੁੱਟੀ ਠਾਰ ਕਸ਼ਿਸ਼।
ਤੂੰ ਉੱਦਮ ਬਣਾ ਨੈਣ ਮੁਹੱਬਤਾਂ ਭਰੇ,
ਕਹੋਂ ਮਹਿਮਾ ਲੁੱਭਾ ਵੀ ਗੁਰੂ ਨਜ਼ਰ।

ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ

ਜੱਪ ਮਿੱਠਾ ਲਵੋ ਤੇ ਸਰਵਣੀ,
ਨਾਨਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਅਰਜ।
ਬਾਣੀ ਤੇ ਸਤਿਜੁਗੀ ਬੇਧੇ ਰਿਸ਼ੀਓ,
ਪਰਚ ਅਮੁੱਲਾ ਜੱਪੋ ਤੇ ਨਾਮ।

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੋ ਕਿਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ,
ਪੜ ਤੇ ਠਰਦਾ ਚਿੱਤ ਜੋ ਦੀਦਾ।
ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਵਾਰਿਓਂ ਮਿੱਲੇ ਵੱਧ,
ਬਾਣੀ ਦੇ ਦੁਹਰਾ ਇੱਛ ਸੁਣਾ।

ਓ ਬੰਦੇ ਤੂੰ ਸੁਭਾਗ ਹੀ ਕਹਿ,
ਜ਼ਿੰਦ ਨਹੀਂ ਏ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣਾ।
ਹੈਨਾ ਓਦਾਂ ਤੂੰ ਪਹੁੰਚਦਾ ਤੇ ਹੁੰਦਾ,
ਸਮਝ ਵੀ ਬਣਾਉਨਾ ਅਨਜਾਣਾ।

ਗੱਦ ਗੱਦ ਹੁੰਦੇ ਬਣਾ ਯਤਨ,
ਸ਼ਰਧਾਵਾਨ ਤੇ ਸਿਦਕੀਓਂ ਕਹਾਂ,
ਛੱਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ਪੁਵਾਏ,
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਣਾ।

ਸੱਚ ਬਣਾਣੀ ਸਵੱਛਤਾ ਵੀ ਪੱਤਾ,
ਭਲ ਜੱਪਦਿਆਂ ਬੰਦੇ ਰਹੇ ਲਾਜਾ।
ਗੂੰਜੀ ਕੂਕ ਹਿਲੇ ਨੇ ਦਿਲ ਜੋਗੇ,
ਗੱਜ ਏਕ ਕੂਕਿਓਂ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ।

ਮਿੱਠ ਬਣਾ ਕੇ ਤਕੋਂ ਤੁਸੀਂ
ਖਿੱਚ ਭਰਪੂਰ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ।
ਨੈਣ ਠਰਨੇ ਝੱਰੇ ਤੇ ਰੱਸ,
ਸੋਚ ਬਣਾ ਤੱਕਾਂ ਅੱਜ ਪੱਜ।

ਸਨੇਹੰ ਹੁੰਦੈ ਤੇ ਮਿੱਠੀ ਚਲੋ,
ਏ ਜਲਣਾ ਤਾਨਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸਤੀ ਹੁੰਦਾ,
ਸਬਰ, ਸੰਤੋਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ।

ਗੱਦ ਗੱਦ ਤੇ ਗੁਰਸਿੱਖ ਹੋਣ,
ਬਣਾ ਸਵੰਤ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤੱਕੋਂ।
ਭ੍ਰਮ ਜਾਣ ਸਮੁੱਚਦਾ ਹਿਰਦਾ,
ਪੂਜਯ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਬਰ ਜਦੋਂ।

ਮਸਤੀ ਝਲਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇਮ,
ਵਾਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਯਾਰ ਵੰਡੋ।
ਨਿਯਮ 'ਚ ਦਯਾਵਾਨ ਏ,
ਹੰਭਲਾ ਏ ਇਤਕਾਤ ਵੀ ਸਮੋਂ।

ਮਹਿਕ ਫੁੱਲ ਸ਼ਬਾਬ ਵਾਹ,
ਮੈਂ ਸ਼ਬਦ ਟੋਲਾਂ ਝਲੜਾਂ ਤੇ।
ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਏ ਜੋਗਾ,
ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਮਿਨ੍ਹਦੇ।

ਦੀਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਲਕ

ਰਾਮ ਰੱਸ ਝਰੇ ਮਸਤ ਨੈਣਾਂ ਵਿਚੋਂ,
ਬਾਦ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦੇ ਐਹੋ ਜਿਹੇ ਦੀਦਾਰ।
ਨਾਨਕ ਏਹੋ ਹੀ ਏ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਹੋਰ,
ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ।

ਕਹੋ ਦਸਤਾਰ ਏ ਸਿੱਧੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ,
ਜਾਂ ਮਾਲਾ ਦੇ ਮਣਕੇ ਰਸਨਾ ਉੱਤੇ।
ਵੱਡਭਾਗੇ ਆ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਵਦਾ,
ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਗਾਵੇ ਸੁੱਤੇ।

ਕਰ ਹਿੱਲਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵੀ ਹੁੰਦਾ,
ਤੜਕੇ ਵਾਰ 'ਚ ਆ ਬੈਠੇ ਸੱਜਣ।
ਮਰਯਾਦਾ ਵੀ ਸੁਵੱਛਤਾ ਨਿਭਾਉਣੀ,
ਅੱਪਰ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ਤੇਰੀ ਹਸਰਤ।

ਕਲੀਆਂ ਤੇ ਫੁੱਲ ਭੇਂਟ ਹਾਂ ਕਰਦਾ,
ਕਰੋ ਧੀਰਜ ਭਰਪੂਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦ।
ਆਯਾ ਸਿੱਖ ਜੋ ਬਖਸ਼ਿਯਾ ਜਾਂਦਾ,
ਸਿੱਖੋ ਰੱਜ ਕੇ ਦੀਦ ਕਰੀਰੇ ਜ਼ਰੂਰ।

ਕਰ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਜੀ ਦੀ ਦੀਦ,
ਸਉਰ ਜਾਣ ਦੋਵੇਂ ਹਲਤ ਤੇ ਪਲਤ।
ਸਿੱਖ ਪਾਯਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੀ ਜੋਗੇ,
ਪਵਿੱਤਰ ਦੀਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਝਲਕ।

ਸਜਣ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ,
ਸਡੌਲ, ਚੌੜਾ ਮਸਤਕ ਚਾਂਦੀ ਏ ਤਾਰਾਂ ਦਾੜ੍ਹਾ।
ਮੁਜੱਸਮੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਸੱਚ ਪੁਜਾਰੀ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਗਜ਼ ਲਗਾਉਣਾ।

ਨਿੰਮੀ ਨਿੰਮੀ ਫੁਹਾਰ ਐਤਵਾਰ ਢੱਲਦੇ ਤੇ ਦਿਨ,
ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਗ੍ਰਹਿ ਆਣ ਤੇ ਜਨਮੇ।
ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਮਨਾਉਂਦੇ,
ਸੰਗਤ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਧੰਨ ਦੇ।

ਚੇਤ ਵਦੀ ਤੀਜ ਸੰਗਤ ਉੱਨੀ ਸੌ ਛਿਆਲੀ,
ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਪੁਲੀਸ ਚੌਂਕੀ ਬੈਠੀ ਹੋਈ।
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਯਾ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲਾ,
ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਆ ਪ੍ਰਗੱਟਿਆ ਸੁਣਿਉਈ।

ਜਦ ਕਿ ਆਪ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ,
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੜਨ ਬਾਬਾ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਤੇ।
ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜ ਗਰੰਥੀ ਬਾਦ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ,
ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਪੰਡਤ ਬਸੰਤ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਆਖੇ।

ਖਿਦੋ ਖੁੰਡੀ, ਅਖਾੜੇ ਦੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਤੇ ਤਰਨਾ,
ਘੋੜ ਸਵਾਰੀ, ਨੇਜਾ ਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਵਨਿ।
ਇਕ ਵੇਰ ਇਕ ਉਠ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਨਿਕਲਯਾ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਘੋੜੀ ਸਵਾਰ ਨੱਥ ਫੜ ਕਾਬੂਏ ਕੀਤੀ।

ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਉਨੀ ਸੌ ਤ੍ਰੇਹਦੇ ਨੀ ਚੜ੍ਹਦੇ,
ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲਿਆਂ ਗੁਰਗੱਦੀ ਸੰਭਾਲੀ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਚਾਰ ਚੰਨ ਲਾ,
ਬਾਣੀ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਸਿਮਰਨ ਬਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰੀ।

ਇਸ ਕਾਰਜ ਹਿੱਤ ਪਸ਼ੌਰ ਤੇ ਢਾਕੇ ਆਦਿ,
ਦੌਰਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰ ਹੰਭਲੇ ਤੇ ਮਾਰੇ।
ਬਾਈ ਗੇੜੇ ਬਾਈਲੈਂਡ, ਅਫਰੀਕਾ ਚਾਰ ਤੇ ਵਾਰ।
ਇਕ ਵਾਰ ਸਿੰਘਾਪੁਰ, ਨਰਨਾ ਹੀਉ ਨਾਮ ਭੱਜੋਂ।

ਗੁਰਗੱਦੀ ਸੰਭਾਲਣ ਬਾਅਦ ਆਪ ਪ੍ਰਯੋਸ ਅਰੰਭੇ,
ਕਠਨ ਮਾਰਗ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਯਾ।
ਇਕ ਜੇਠ 1997 ਤੋਂ ਇਕ ਘੰਟਾ ਰੋਜ਼ ਭਜਨ,
ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੰਗਤ ਸਮਝਿਆ।

ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਮਿਤ ਦੱਸਾਂ,
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਆਖੰਡ ਪਾਠ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦਸਮ ਦੇ।
ਸੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਧਾਰਨ ਪਾਠ ਕਰਵਾਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ,
ਵਰਨੀਆਂ ਚਾਲੂ ਕਰਵਾ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਖਦੇ।

ਉਨੀ ਸੌ ਤੇਤੀ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਭੈਣੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ,
ਸੰਗੀਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਵਾ ਕਰਾਰ ਦੀਣ ਜੋ ਤੂੰ।
ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਸੰਗੀਤ ਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਵਾਜਿਆ,
ਨਾਭਾ ਕਾਹਲ ਸਿੰਘ, ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਲ ਬੈਠੇ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹਵਨ ਕਰ,
ਨੈਣਾਂ ਦੇਵੀ ਦੇ ਟਿਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰਪਾਣੀ ਤੇ ਪਾਈ।
ਇਵੇਂ ਇੰਨਾਂ ਇਕ ਮਹਾਨ ਹਵਨ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਾ,
ਇਕ ਲੱਖ ਪੰਝੀ ਹਜ਼ਾਰ ਚੰਡੀ ਦੇ ਪਾਠ ਤਾਈਂ।

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਕਈ ਗਊਸ਼ਾਲਾਵਾ ਥਾਪ,
ਬੁੱਚੜਾਂ ਪਾਸੋਂ ਗਊਆਂ ਖਰੀਦ ਪਾਲਣਾ ਕਰ।
ਚੌਹਟ ਪੌਂਡ ਦੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਏ,
ਇਕ ਸੇਰ ਦੱਸ ਛਟਾਂਕ ਘਿਉ ਤਾੜ ਕਹਿਣ ਧੰਨ।

ਤੇ ਫਿਰ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ ਕਾਨਫਰੰਸ ਤੇ ਬੁਲਾਣ,
ਉਨੀ ਸੌ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀ ਸੀ ਜਾਂਦਾ ਮਾਰਚ ਮਹੀਨਾ।
ਪੰਤਵੰਤੇ ਬਿਰਲਾ ਜੀ ਤੇ ਗੋਸੁਆਮੀ ਗਣੇਸ਼ਾਦਤ,
ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਜੀ, ਆਲਮ ਜੀ, ਚੱਕ੍ਰਵਰਤੀ ਬੋਲ ਮਿੱਠਾ।

ਮੁੱਢਤੀ ਤੇ ਰਾਵੀ ਕਿਨਾਰੇ ਲਾਹੌਰ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ,
ਮਾਤਾ ਜੀਵਨ ਕੌਰ ਜੀ ਲੰਗਰ ਜਾਰੀ ਤੇ ਰੱਖ ਦਯਾ।
ਬਹੁਤਿਆਂ ਜੇਲ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਝੱਲੇ,
ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੀ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਆਖੋ ਬਣਿਆ।

ਸੰਮਤ ਉਨੀ ਸੌ ਪੰਜਤਾਲੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਕਾਨਫਰੰਸ,
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੰਗਲੇ ਠਹਿਰੇ।
ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਜੀ ਵੀ ਸ਼ਿਮਲੇ ਪਹੁੰਚੇ,
ਬੱਬਰ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਹੱਕ ਮੰਗੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਵੇ।

ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਹਿਸਾਰ, ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਤੇ ਪਹੁੰਚ,
 ਬੇਜ਼ਮੀਨੇ ਕਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।
 ਨਾਭੇ ਵੀ ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠਾਲ ਜਾਂ ਸਮਝਾਯਾ,
 ਬਟਵਾਰੇ ਸਮੇਂ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਰਜਾਈਆਂ ਵੰਡੀਆਂ।

ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਭੱਠੇ ਲਗਵਾ ਪੰਝੀ ਖੂਹ ਲਗਵਾਏ,
 ਬੰਗਾਲ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਆਪ ਨੇ ਅਨਾਜ ਤੇ ਦੇਣਾ।
 ਜੀਵਨ ਨਗਰ ਵੀ ਸਦਾ ਵਰਤ ਲੰਗਰ ਖੋਲਿਆ,
 ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਿੱਤ ਜਪੇ ਨਾਮ ਕਿਹਾ ਧੰਦਾ।

ਸਬੂਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸੱਭ ਨੇ ਰੱਖਣੀ ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ,
 ਉਹੀ ਬਚੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਜਪੂ ਵੰਡ ਕੇ ਛਕਣਾ।
 ਠੱਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚੁਰਾਉਂ ਨਾ ਦੂਜੇ ਦਾ,
 ਕੂਕਾ ਤੇ ਹਰ ਵਕਤ ਭੱਲਾ ਹੀ ਏ ਮੰਗਦਾ।

ਜਿਥੇ ਭਜਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੀ ਹੁੰਦਾ,
 ਮਨੋਹਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣੋ ਰਿਕਾਰਡ ਨੇ ਹੋਏ।
 ਸੰਸਾਰ ਯਾਤਰਾ ਸਫਲ ਤਾਂਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਏ,
 ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਢੋਏ।

ਅਕਾਲੀ ਐ, ਸਨਾਤਨੀ ਐ, ਸਮਾਜੀ ਐ,
 ਖੇਰੂ ਨਾਂ ਹੋਵੇ, ਇਕ ਹੋ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਨ।
 ਥੋੜੀ ਸਮਝ ਰਖਦਾ ਏ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਜੁੱਤਲਾ,
 ਕਲਮ ਵੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਵਧਾਣਾ।

ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿਦਕੀ ਨੇ ਹੁੰਦੇ,
ਮਜ਼੍ਹਬ ਵੀ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾ ਡੋਲੋ।
ਵਿਖਾਵਾ ਜੋ ਪਸੰਦਣਾ ਬਾਣਾ,
ਸੁੱਟਦੇ ਚਿੱਕੜ ਨਿੰਦਾ ਕਹੋ।

ਕਿਸੇ ਤੇ ਬੰਨੀ ਏ ਨੀਲੀ,
ਹਾਂ ਸਿਫਤਾਂ ਕਰੋ ਖੰਡੀ ਏ ਨਾਂ।
ਬੋੜੇ ਕਹੋਂ ਇਖਲਾਕ ਪਸੰਦ,
ਪੱਖ ਘੜਦਾ ਨਾਮਧਾਰਯ

ਹਿੱਤ ਦਾ ਰਾਧਾ-ਸੁਆਮੀ ਬਣਾ,
ਯੁਕਤੀ ਪੂਰਬਕ ਹੋਵੇ ਮੰਡਨ।
ਅੰਕ ਪਰਭਾ ਸਾਧਨ ਹੋਣੇ,
ਹਰਿ ਜਗਜੀਤ ਪੂਰਣ ਸੱਧਰ।

ਪੰਜ ਭੀ ਜਪੋ ਆਦਰ ਨੇ,
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਹਾ ਭੀ ਮਾਲਾ ਫਿਰੇ।
ਤੂੰ ਨਿਰਕਾਰੀ ਠੰਡ ਮਿਲਾਪੇਂ,
ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਂ ਫਰਜ਼ੇ।

ਟੋਪੀ ਤੇ ਹੈਟ ਨੇ ਸਜਾਉਂਦੇ,
ਜੇ ਬੰਨਦੇ ਨੌਕੀ ਪੱਗ ਪੱਤਾ।
ਸ਼ੋਭਦੇ ਫੁੱਲ ਨੇ ਜੋਗੇ ਸਭ,
ਚਿੱਟੀ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਦਾ ਕੂਕਾ।

ਦੀਵਾਨ ਕੀ ਨਿਹਾਰੋ ਤੇ ਲਗਣਾ,
ਨੇ ਸੱਜ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਜੀ।
ਬਿਰਤੀ ਕੀ ਚਿਤਵਦੇ ਮਿੱਠ ਮਿੱਠ,
ਇਕ ਵੇਰ ਆਏ ਨਕੋਦਰ ਸੀ।

ਆ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਟੇਕਣ ਮੱਥੇ ਤੇ,
ਭੋਗ ਪਾਂਦੇ ਅੰਤਲਾ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹ।
ਮੇਰੇ ਤੇ ਭਗਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ,
ਪੈਰੀਂ ਲਿੱਬੜੇ ਗਾਂਹ ਜਾਣਾ ਚੜ੍ਹ।

ਫੜ ਰੁਪੈਆ ਤੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਮਿੱਠੇ,
ਤੂੰ ਬਲੇ ਠਾਪਾਂ ਜਾ ਲਾਵੇ ਤੇ।
ਇਹਨੂੰ ਆਉਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕਿਹਾ,
ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੁਰ ਨਿਰਭਉ ਜੇ।

ਏ ਦਿਲ ਬੜਾ ਨਰਮ ਗੁਰਾਂ ਦਾ,
ਲਾਂਦੇ ਘੁੱਟ ਗਲਵਕੜੀ ਪਾ ਸੀਨੇ।
ਬੱਚਾ ਏ ਪਯਾਰ ਦੇਵੋ ਰੱਜਵਾਂ,
ਦੇਖਦੀ ਏ ਸੰਗਤ ਕਹੇ ਵਿਰਚੇ।

ਭਾਵਨਾ ਪੂਰ ਦੇਂਦਾ ਮਨੋਰਥ ਵੀ,
ਚਾਉ ਲੈ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ਪਯਾਰ।
ਤੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਏ ਜੋਗਾ,
ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਾਲੇ ਕਿੰਨੇ ਦਇਆਲ।

ਲੰਗਰ ਪੱਕੇ ਗੁਰਦੁਵਾਰੀਂ ਕਿਤੇ,
ਦਾਲੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਾਂਗਰੀ ਵੱਖਦੇ।
ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੰਗਤ ਅਚਵਦੀ,
ਸੇਵਾਦਾਰ ਮਿੱਠ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਦੇ।

ਜਾਂ ਹੋ ਭਾਂਡੇ ਜੂਠੇ ਜਾਂਦੇ ਨੇ,
ਕਹਾਂ ਸੱਭਲੀ ਦਰ ਰੱਖੋ ਜਾ।
ਹੁਕਮ ਏ ਥਾਲ੍ਹਾ ਧੋ ਪੀਵੀਏ,
ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਿਭੇ ਵੀ,
ਜੂਠ ਖਾਂਦੇ ਪਸ਼ੂ ਜੋ ਡੰਗਰ।
ਭਾਵ ਧੋਇਆਂ ਹੋਣ ਸੁਥਰੇ,
ਥਾਲੇ ਤੇ ਗਲਾਸ ਟਿੱਕਾ ਸਾਂਭਣ।

ਮਰਯਾਦਾ ਬਾਬਤ ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਕਿਹੇ,
ਤੇ ਸਾਦਰ ਫੁਰਮਾਂਦੇ ਨੇ ਦੱਸਾਂ।
ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਕਰੜੇ ਜੋਗੇ,
ਕੂਕਿਓਂ ਨਿਯਮ ਰੇਤ ਵਰਤਣਾ।

ਰਹਿਤ ਨਿਭੇ ਧੋਇਆਂ ਸਫਾਈ,
ਹੱਛਾ ਰੇਤੋ ਵੀ ਵਰਤਣੀ ਮੱਖ।
ਬਣੇ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵੀ ਜੋਗੇ,
ਗੁਰਾਂ ਕਿਹੇ ਸੁੱਕਮਾਂਜ ਹੋਣ ਭਾਵ।

